

det, som man kunde ønske, der skulde varmes og fredes om: Religionen og Troen, tilstrækkeligt var betegnet ved, og navnlig ogsaa den første Deel af Paragraphen: Troen paa Gud og Sjælens Udødelighed indbefattet i de Udtryk, som her ere brugte, saa at videre Bestemmelse deraf anses for overflødig, ligesom ogsaa Straffen, som der er foreslaaet, forekom os at være passende. Hvad der derimod manglede i den tidligere foreslaaede Redaction af Paragraphen, var en Bestemmelse af Straffen for Angreb paa Sædeligheden og Blufærdigheden. Dette har nu Forslagsstilleren søgt at raade Bod paa ved det Tillæg, som er givet Paragraphen, og navnlig har man søgt at undgaae det Ubestemte, som indeholdes i Udkastet med Hensyn til denne Gjenstand, idet man har nærmere betegnet den Art af Skrifter, hvorom her kan være Tale, ved et Tillægsforslag, som skulde karakterisere dem som saadanne, der i deres hele Indhold og Tendents ere rettede mod Sædelighed og Blufærdighed, hvorimod et Skrift, som indeholder enkelte Udtryk, hvorved Blufærdigheden kunde saares, ikke kunde antages paa denne Maade at falde under Lovens Straf, ligesom det vilde blive meget vanskeligt at afgjøre, hvad der kunde henhøre derunder. — Hvad § 14. angaaer, vil jeg ogsaa med Hensyn til det Forslag, som er fremsat, tillade mig at henholde mig til, hvad der er yttret ved den foregaaende Behandling. Det vil erindres, at det fornemmelig var det Ubestemte i Udtrykkene, som forekom mig mindre hensigtsmæssigt. Hvad det aabenbart kommer an paa ved denne Paragraph er, om en Beskyldning er fremsat mod en Anden, og om denne Beskyldning er af en saadan Art, at den krænker den Andens Ære, og dernæst, om den kan bevises, og dette antager Forslagsstilleren at være tilstrækkeligt betegnet ved den Affattelse af Paragraphen, som her er foreslaaet. Vil man gaae videre og f. Ex. niere betegne de forskjellige Arter af Beskyldninger, da kommer man ind paa Definitionernes og Fortolkningernes Gebeet, men disse høre formeentlig aldeles ikke hjemme i Loven, og det af den Grund, at de Begrebsbestemmelser, som de indeholde, ere, ifølge deres aldeles abstracte Natur, uforstaaelige for Folket, og kunne altsaa ikke hensigtsmæssigt optages

i en Lov. Det er disse Feil, som jeg ogsaa har antaget, at nærværende Paragraph liber af, da det efter mit Skøn kun er Definitioner af de forskjellige Arter af krænkende Beskyldninger, som den indeholder. Hvad der tidligere manglede ved den af mig foreslaaede Redaction til Paragraphen, var en saadan Straffebestemmelse, som kunde anses for hensigtsmæssig. Flere af Thingets ærede Medlemmer, paa hvis Mening jeg lægger megen Vægt, og som jeg har ubetinget Agtelse for, have troet at kunne tiltræde den af mig foreslaaede Redaction af Paragraphen, naar der optages en anden Straffebestemmelse, navnlig hvis ikke alene en større Mulct, end den af mig foreslaaede, men ogsaa Fængsel blev fastsat. Det er derfor, at jeg har tilladt mig at foreslaae en saadan, og navnlig den, som er fastsat i sidste Deel af Paragraphen, hvorved jeg troer at maatte bemærke, at der fra flere Sider er yttret, at Straffebestemmelsen i Paragraphens første Deel maatte anses for at være temmelig høi, og det kunde saaledes vel være muligt, at man kunde mødes i det Forslag, som her er gjort. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale de 2 under Nr. 5 og 6 fremsatte Forslag til det ærede Things Overveelse.

Trefchow: I Anledning af hvad den sidste ærede Taler har yttret med Hensyn til Udvalgets Forslag om en Forandring af de Udtryk, som ere brugte i § 12, saaledes at der istedetfor de Udtryk i Udkastet: „de i Venstreb med os levende Regenter“ kom til at staae „i Venstreb med os staaende Regjeringer“, skal jeg tillade mig nogle Erindringer. Det maa vel anses for rigtigt, at Republikker nyde samme Agtelse og Beskyttelse, naar de ere erkjendte, som Monarkier, og altsaa, at Hovederne for dem, hvad enten de nu bære Navn af Præsidenter eller bære et andet Navn, nyde samme Beskyttelse, som er tilstaaet de kronede Hoveder. Dette antager jeg, at den ærede Taler vil indrømme, og altsaa vil der alene blive Spørgsmaal, om hans Fortolkning af Udtrykket „staaende Regjeringer“ fortjener Bifald eller ikke. Jeg troer nu, at han feiler ved at antage, at de Udtryk, som Udvalget har bragt i Forslag, skulde kunne misforstaaes, saaledes at de skulde kunne udvides til Monarkier,